

Wstęp – podbudowa merytoryczna

Badania archeologiczne nad kulturą Gotów w Kotlinie Hrubieszowskiej rozpoczęły się w 1977 roku. Niemal od samego początku budziły ogromne zainteresowanie. Z uwagi na rangę odkryć, atrakcyjne zabytki oraz wyjątkowe zwyczaje pogrzebowe mieszkańców regionu sprzed 1700 lat, informacje o wykopaliskach w Masłomęczu szybko trafiły na pierwsze strony gazet, do radia i telewizji. Nie tylko świat naukowy, ale także szeroko rozumiana opinia publiczna, śledziła wszystkie doniesienia na temat postępów w pracach badawczych lubelskich archeologów. Do Masłomęcza każdego roku przyjeżdżały liczne międzynarodowe delegacje – wybitni naukowcy, rzesze studentów oraz

zwykli pasjonaci, pragnący stać się naocznymi świadkami kolejnych wyjątkowych odkryć. 25 lat intensywnych, szeroko komentowanych, prac terenowych, prowadzonych w tej niewielkiej wsi odmieniła również życie samych mieszkańców Masłomęcza. Niemal z dnia na dzień stali się sławni, a ich życzliwość w stosunku do archeologów została dostrzeżona i doceniona.

W 2002 roku oficjalnie ogłoszono zakończenie wykopalisk na gockim cmentarzysku. Masłomęcz miał się znów stać zwykłą wioską, o której czytać będzie można jedynie w specjalistycznej literaturze archeologicznej bądź w archiwalnych wydaniach gazet.

Stało się jednak coś zupełnie przeciwnego. Przyzwyczajeni do obecności archeologów, studentów czy choćby przedstawicieli mediów postanowili nie dopuścić do zerwania współpracy ze środowiskami naukowymi.

Dzisiaj Masłomęcz jest miejscem niezwykle specyficznym, łączy bowiem przeszłość z teraźniejszością. Udało się to osiągnąć dzięki kilku kluczowym inicjatywom społecznym prowadzącym do odtworzenia życia codziennego lokalnej wielokulturowej społeczności w III i IV

Historia Stowarzyszenia

Wpisany przez Administrator

niedziela, 04 lipca 2010 06:45 - Poprawiony czwartek, 30 września 2010 16:12

wieku po Chr. Centrum tego typu przedsięwzięć, podobnie jak miało to miejsce 1700 lat temu, skupia się w okolicach wsi Masłomęcz i powstającej tam rekonstrukcji wioski gotckiej. Miejsc związanych z omawianą cywilizacją jest w regionie wiele więcej i one także wymagają, by w przyszłości zwrócono na nie uwagę. Duże znaczenie w kreowaniu archeologicznego wizerunku regionu hrubieszowskiego, szczególnie dla najmłodszego pokolenia, ma również wieloletnia tradycja organizowania konkursów archeologicznych dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjalnych. Informacje na temat alternatywnych sposobów wykorzystania naukowego dorobku archeologów dla rozwoju lokalnych społeczności, przekazywane są powszechnie w programie nauczania dzieci i młodzieży. Znaczny wkład w tej dziedzinie ma także popularyzatorska działalność Działu Archeologicznego Muzeum im. ks. St. Staszica w Hrubieszowie.

Logo Stowarzyszenia

W kilku masłomęckich grobach natrafiono na niezwykle w swojej formie ozdoby. Są to fibule

wykonane ze stopu miedzi, których kabłąk wyobraża pływającą kaczkę. Zapinki tego typu datowane są na początek III w. n.e. Na parę podobnie wykonanych zapiek natrafiono jeszcze przed wojną koło Łucka na Wołyniu. Nieomal identyczne jak te masłomęckie, fibule znaleziono także u sarmackich Jazygów na terenie Wielkiej Niziny Węgierskiej.

Fibula z korpusem w kształcie kaczki stała się graficznym logo Masłomęcza i grupy masłomęckiej natomiast jej wyobrażenie dało też kształt statuetce Nagrody Honorowej "Laur Masłomęcki". Przedstawienie graficzne kaczki wchodzi także w kompozycję logo Instytutu Archeologii Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie a teraz wykorzystane zostało przez Masłomęckie Stowarzyszenie.